

1. Teď už víš, kam mířím,
pohledem mizíš, když se tě ptám,
teď už víš, jak se prach víří,
sama se stydíš, stydím se sám.

R: Teď už víš jak já, komu vina se dává,
teď už víš jak já, je to hra, nic víc,
teď už víš jak já, jeden den, jedna zpráva,
zamrazí v zádech a nestačím říct.

2. Střelnej prach ve věžích bývá,
okolo města se stahuje stín,
okolo nás hradba je shnilá,
rozbuška doutná, ji nezastavím.

R:

R: Manuelo, jsi mý slunce pohlazení,
Manuelo, jsi den mého narození,
Manuelo, já vím, to už pravda není,
jenom sen, jenom stín, jenom pokoření ...

3.=1. + stydím se sám ...